

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně JUDr. Evou Hodačovou v právní věci žalobce: **J. J.** nar. [redacted] bytem [redacted], zast. **JUDr. Davidem Černým**, advokátem se sídlem Nad Šutkou 1811/12, Praha 8, proti žalované: **Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2, o náhradu nemajetkové újmy ve výši **12.000.000,- Kč**,

t a k t o:

- I.** Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 67.500 Kč, a to ve lhůtě do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- II.** Žaloba o přiznání částky 11.932.500 Kč celkem, se zamítá v plném rozsahu.
- III.** Žalobce je povinen uhradit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 900 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d ě n í:

Žalobce požadoval, aby mu soud přiznal částku 12.000.000 Kč jako zadostiučinění způsobené nezákonným trestním stíháním (bez příslušenství) a dále žádal náhradu nákladů řízení.

Zástupcem žalovaného se stal Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových dle předloženého Zápisu o dohodě ze dne 7. 12. 2016. s doručením soudu dnem 14. 12. 2016.

Žalobce svůj požadavek zdůvodnil tak, že oznamovatelka **K. S.** na něj podala dne 9. 10. 06 nepravdivé trestní oznámení, trestní řízení bylo zahájeno dle usnesení Policie ČR ze dne 20. 6. 2008 č. j. [redacted] a to z důvodu, že jmenovaná se snažila tímto způsobem na žalobce vyvinout nátlak, aby jej přiměla k

nevýhodné dohodě ohledně již uzavřených smluv v rámci vzájemné spolupráce. Nepravdivost tvrzení jmenované byla potvrzena až po osmi letech řízení, a to konečným rozsudkem, jímž byl žalobce plně zproštěn obžaloby. Předmětné řízení probíhalo tak, že dne 4. 9. 2009 státní zástupce podal obžalobu k soudu pro pokus trestného činu podvodu, přičemž žalobci hrozila trestní sazba 5 - 12 let, poté dne 20. 5. 2011 byl vynesena Krajským soudem v Praze rozsudek pod sp. zn. [REDAKCE] s uložením pětiletého nepodmíněného trestu odnětí svobody pro žalobce, následně po podaných odvoláních, po výměně soudce a opakování trestního řízení byl vynesena konečný rozsudek a to uvedeným soudem dne 21. 2. 2013 s výsledkem, že obviněný žalobce byl obžaloby zproštěn z důvodu nepravdivého, neetického, účelového a šikanózního obvinění jmenované paní, která podala trestní oznámení. Žalobce poté zdůraznil, že v důsledku trestního řízení došlo k zániku jeho prosperujícího podnikání, došlo též k poškození jeho zdraví, jestliže žalobce od roku 2008 pobírá invalidní důchod, který byl 11/14 změněn na invaliditu 3. stupně, nemá možnost společenského a pracovního uplatnění, došlo ke společenskému odsouzení jeho osoby, z hlediska psychologického od roce 2009 trpí [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] také došlo trvale k narušení hladiny cukru v krvi a je tak léčen pro diabetes od roku 2008 - 2009 dále došlo ke zvýšenému krevnímu tlaku na hodnoty TK 165/100.

Žalobcem uvedl i kalkulaci svého nároku s tím, že dle jeho názoru řízení trvalo od 10/2006 do 06/2008, jednalo se zinscenování trestního stíhání, a proto žalobce požadoval nemajetkovou újmu 500.000 Kč, za období od 06/2008 do 09/2009 požadoval 3.000.000, za období od 09/2009 do 05/2011 požadoval 3.000.000 Kč, za období jím od 05/2011 tj. od vyhlášení odsuzujícího rozsudku do jeho zrušení částku 3.500.000 Kč a za období od 05/2012 do 02/2014 tj. do skončení trestního stíhání částku 2.000.000 Kč.

Soud po provedeném dokazování z listinných důkazů na straně žalobce, které neměl důvod zpochybnit, učinil následující rozhodná skutková zjištění:

Soud z podání ze dne 9. 10. 06 zjistil, že trestní oznámení bylo učiněno poškozenou K [REDAKCE] S [REDAKCE] která uvedla, že žalobce v objektu [REDAKCE] prováděl na základě její objednávky rozsáhlé rekonstrukční stavební práce, přičemž žalobce vystavil cca 200 faktur, které byly propláceny za poškozenou prostřednictvím pojišťovny v rámci pojistného plnění a to až na zbytek neproplacených faktur, které pojišťovna odmítla proplatit z důvodu jejich nadhodnocení, poté bylo zjištěno, že vyfakturované práce v některých případech nebyly vůbec provedeny, což bylo podloženo i vyhotovením znaleckých posudků; poškozená též v oznámení uvedla, že žalobce byl jednatelem ve více společnostech. Soud z přípisu ze dne 27. 9. 2006 zjistil, že žalobce účtoval celkem 76.957.000 Kčs, přičemž z této částky dostal 68.334.000 Kč. Soud z usnesení Policejního orgánu PČR správy Středočeského kraje Policie ČR, Služby kriminální policie a vyšetřování Praha ze dne 20. 6. 2008 zjistil, že žalobce a dále zde jmenovaný A [REDAKCE] V [REDAKCE] se měli dopustit trestného činu podvodu nadhodnocením provedené rekonstrukce. Soud z rozsudku Krajského soudu v Praze ze 20. 5. 2011 pod sp. zn. [REDAKCE] zjistil, že žalobce a další zde uvedená osoba byli uznáni vinnými s uložením trestu odnětí svobody pěti let, poté následoval rozsudek téhož soudu ze dne 21. 2. 2013, jímž byli oba obžalovaní zproštěni obžaloby s odůvodněním též o tom, že bylo zřejmé, že poškozená trestní oznámení nepodávala ve snaze upozornit na trestnou činnost, ale ve snaze vyvinout na oba obžalované tlak a přimět je tímto způsobem k dohodě ohledně jimi soudně vymáhaných jiných částek za provedenou rekonstrukci s tím, že bylo též zdůrazněno, že nemalý podíl na vzniku dané situace měla právě sama poškozená, která přistupovala k realizaci celé rekonstrukce v řádu desítek milionů korun neobyčejně lehkomyšlným způsobem, přičemž nebylo v řízení bezpečně prokázáno, že by obžalovaní

úmyslně uvedli poškozenou v omyl, či jejího omylu využili, a proto nebylo možno konstatovat naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu. Soud dále zjistil, že došlo ke zpětvzetí odvolání státního zástupce do rozsudku, s tím, že bylo vydáno příslušné usnesení ze dne 10. 2. 2014. Soud z Informace o průběhu řízení pod sp. zn. [REDAKCE] zjistil, řízení bylo vedeno u Krajského soudu v Praze se zahájením řízení 4. 9. 2009, dále zde byl uveden poslední údaj o vrácení spisu a to dnem 28. 2. 2014. Soud ze Stanoviska ze dne 16. 1. 2015 zjistil, že žalovaný ve svém výstupu konstatoval, že v přípravném řízení došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, a z tohoto důvodu se žalovaný žalobci omluvil, což považoval za dostačující formu zadostiučinění vzniklé nemajetkové újmy.

Soud z dalších listin zjistil, že žalobce poukazoval na podnikatelskou aktivitu společnosti [REDAKCE] tj. soud z Výkazu zisku a ztráty ve zjednodušeném rozsahu k 31. 12. 2008 zjistil, že tato obsahovala základní údaje o výsledku hospodaření, příjmech a výdajích této společnosti, soud z Přílohy k účetní závěrce ze 25. 6. 09 zjistil, tato společnost vznikla 26. 2. 01, žalobce s další zde uvedenou osobou se podílel na základním jmění účetní jednotky, po určitou dobu byl zapsán ve funkci jednatele, společnost měla 10 zaměstnanců. Soud z Oznámení o výplatě důchodu a z Rozhodnutí (obě listiny ze dne 4. 12. 2008) zjistil, že Česká správa sociálního zabezpečení přiznala žalobci od 01/09 měsíční důchod ve výši [REDAKCE] Kč, současně byla doložena listina týkající se původně přiznaného částečného invalidního důchodu, a to za období 1986 až 2007 s tím, že soud z dalších dvou listin ze dne 22. 12. 08 nazvaných Oznámení úřadu zjistil, že obsahovaly údaj o zvýšení důchodu na [REDAKCE] Kč měsíčně od 01/2009. Soud z rozhodnutí tohoto úřadu ze dne 6. 11. 2013 zjistil, že bylo zamítnuto odvolání žalobce k žádosti o výplatu nemocenského po odpůrcí dobu, soud z dalšího Rozhodnutí ze dne 6. 11. 2014 zjistil, že úřad přiznal žalobci 3. stupeň invalidity s částkou [REDAKCE] Kč měsíčně.

Soud s předložených zpráv týkajících se zdravotního stavu žalobce zjistil následující skutečnosti: jednalo se o zprávu ze dne 6. 4. 2010 psychiatrického lékaře MUDr. Ilji Žukova, CSc., soud zjistil, že tento lékař uvedl, že žalobce trpí [REDAKCE] s tím, že lékař nadále doporučil inaptibilitu, protože žalobce popisoval [REDAKCE] též problémy intimního charakteru, žalobce sdělil lékaři, že se cítí ubitý a nervózní s odkazem na soudní spor, soud ze zprávou téhož lékaře ze dne 22. 9. 2009 zjistil, že lékař uvedl, že žalobce byl v péči pro poruchu přizpůsobení se pro [REDAKCE] a s hodnocením jako středně těžká, konstatoval sdělení žalobce o cukání svalstva, poruchy spánku a úzkostně depresivní stav žalobce, soud z ambulantní zpráva 3. interní kliniky Všeobecné fakultní nemocnice v Praze ze 2. 4. 2013 zjistil, že žalobce trpí [REDAKCE] glykemické profily nebyly příliš dobré s tím, že za problém byly označeny opakované stresy, soud z další ambulantní zpráva téhož pracoviště ze dne 26. 6. 2012 a 23. 2. 2010 zjistil, že obsahovaly stejné údaje včetně provedení krevního vyšetření a nálezu z 18. 2. 2010.

Soud se více nezabýval žalobcem předloženými listinami o školním prospěchu jeho nezletilých dětí, jednalo se o tyto listiny: vysvědčení týkající se dcery B. [REDAKCE] J. [REDAKCE] za školní rok: [REDAKCE], kde školní známky byly převážně v těchto vysvědčeních uvedeny jako "výborné", vysvědčení syna J. [REDAKCE] J. [REDAKCE] za školní rok 2005/06, které obsahovalo školní výsledky s označením "výborný" a "chvalitebný", pochvala třídního učitele ze dne: 27. 6. 2007, 25. 1. 2006, listina nazvaná průběžná klasifikace týkajícími se syna za třídu 2. DA.

Soud vzal na základě výše uvedených zjištění za prokázaná na straně žalobce jeho tvrzení o tom, že byl účastníkem trestního řízení na základě obvinění osoby, pro kterou realizoval

rekonstrukci nemovitosti, kterou hradila pojišťovna, náklady na rekonstrukci plnicí pojišťovna byla názoru, že se jednalo o nadhodnocení provedeného díla, některé fakturované věci nebyly provedeny, osoba, pro kterou žalobce rekonstrukci realizoval následně podala na žalobce trestní oznámení, které vyústilo v trestní řízení, posléze toto řízení nejprve obsahovalo rozsudek o obvinění mimo jiné žalobce s uložením trestu ve výši pěti let, poté byl žalobce viny zproštěn, a to z důvodu, že bylo zjištěno, že obvinění jmenované osoby se nezakládala na pravdě, jestliže jmenovaná osoba se zahájením trestního stíhání snažila vyvinout tlak na žalobce a další zde uvedenou osobou, jednání této osoby bylo hodnoceno jako fakticky nepravdivé, manipulativní. Soud měl dále za prokázané, že řízení vůči žalobci již započalo doručením trestního oznámení žalobci s tím, že věc byla pravomocně ukončená dne 13. 1. 2014.

Žalovaný žádal zamítnutí žaloby, a ačkoliv konstatoval existenci nezákonného rozhodnutí v přípravném řízení v rámci rozhodnutí PČR, nevyhověl žádosti o poskytnutí nemajetkové újmy formou peněžních prostředků, jestliže považoval konstatování porušení práva a omluvu za dostatečnou a přiměřenou formu zadostiučinění v rámci přípravného řízení. Žalovaný byl názoru, že délka řízení trvala cca 5 let a 6 měsíců, tato délka dle názoru žalovaného odpovídala skutkové a právní složitosti věci, jestliže bylo provedeno rozsáhlé dokazování listinami, taktéž byly provedeny četné výslechy, byly vyhotoveny znalecké posudky, přičemž během trestního řízení a ani v činnosti soudu nebyly shledány žádné prodlevy. Žalovaný ohledně tvrzeného zásahu do osobní sféry žalobce poukázal na nedostatek příčinné souvislosti s předmětným trestním stíháním, protože žalobcem tvrzená nemožnost zapojit se do pracovního života, zastavení a přerušování podnikatelských aktivit ze spisového materiálu nevyplynula, jestliže žalobce na hlavním líčení dne 15. 10. 2010 uvedl, že je zaměstnán a podniká, pracoval jako provozní ředitel ve firmě kde [REDAKCE] podnikal jako jednatel společnosti [REDAKCE] a přiznal příjem [REDAKCE] Kč, na dalším hlavním líčení 4. 12. 2012 uvedl, že nadále podniká, je majitelem a jednatelem společnosti [REDAKCE] je jednatelem společnosti [REDAKCE] a současně zaměstnancem, jestliže je obchodním ředitelem společnosti [REDAKCE] a má příjmy zhruba [REDAKCE] Kč čistého, při dalších hlavních líčení žalobce dokonce uvedl, že došlo ke zvýšení jeho příjmů. Žalovaný ohledně zdravotní situace žalobce namítal též nedostatek souvislosti s nezákonným rozhodnutím, protože žalobce se s vážnými zdravotními problémy potýkal již delší dobu před zahájením trestního stíhání, částečně invalidní důchod mu byl přiznán 08/2008, přičemž usnesení o zahájení trestního stíhání převzal 3. 7. 2008. Žalovaný dále poukázal na skutečnost, že soud žalobce zprostil z důvodu, že nebyla bezpečně prokázána existence jeho podvodného úmyslu.

Soud po provedeném dokazování z listinných důkazů na straně žalovaného, které neměl důvod zpochybnit, učinil následující rozhodná skutková zjištění.

Soud ze Stanoviska ze dne 16. 1. 2015 zjistil, že tato svým obsahem korespondovala s vyjádřením žalovaného k žalobě. Soud z žádosti žalobce zjistil, že žalobcem tento úkon učinil podáním ze dne 1. 7. 2014. Soud z kopií protokolu z jednání žalobce ze dne 15. 10. 2010 a 4. 12. 2012 zjistil, že žalobce uvedl, že zastával manažerské funkce ve zde uvedených společnostech, v roce 2010 uvedl příjmy [REDAKCE] Kč a v roce 2012 až [REDAKCE] Kč.

Soud vzal dle výše uvedeného zjištění na straně žalovaného z předmětného řízení za nesporné skutečnosti, jestliže tato zjištění nebyla žalobce zpochybněna a provedl je též v důkazním řízení:

Tj. trestní stíhání bylo zahájeno PČR, a to usnesením ze dne 20. 6. 2008, žalobce toto usnesení převzal dne 3. 7. 2008, obžaloba byla podána dne 4. 9. 2009 a dne 19. 5. 2011 byl vynesen odsuzující rozsudek, který byl následně zrušen rozhodnutím odvolacího soudu ze dne 15. 5. 2012, ke zproštění viny došlo rozsudkem ze dne 21. 2. 2013, tento rozsudek nabyl právní moci ke dni 13. 1. 2014, k vydání nezákonného rozhodnutí došlo v přípravném řízení, protože došlo k obvinění žalobce na základě nepravdivých údajů ze strany poškozené s cílem vyvolat nátlak na žalobce.

Soud tedy dle výše uvedených zjištění na straně žalovaného měl za prokázána jeho tvrzení o tom, že by nesporně zjištěn nabývací právní titul již v přípravném řízení a to pro existenci nezákonného rozhodnutí, jestliže na základě šetření PČR následně došlo k zahájení trestního řízení státním zástupcem, avšak žalovaný jako přiměřenou formu odškodnění zvolil konstatování porušení práva a omluvu, žalovaný vycházel dle svého názoru z délky řízení cca 5 let a 6 měsíců.

Soud po vzájemném porovnání prokázaných skutečností obou účastníků řízení vzal za nesporné, že v předmětném trestním řízení byl založen nabývací právní titul pro odškodnění žalobce spočívající v nezákonném rozhodnutí, který vyústil v trestní řízení trvající dle žádosti žalobce 8 let (2 roky šetření a 6 let vlastní trestní stíhání) a sporem mezi účastníky řízení tak zůstalo, zda žalovaným zvolená forma odškodnění zadostiučinění žalobce byla přiměřenou formou odškodnění pro nepřiměřenou délku řízení, či zda žalobce měl právo na peněžní odškodnění dle názoru soudu od data doručení trestního oznámení žalobci do právní moci konečného rozhodnutí a žalobce tak ustál svou žádost o 12.000.000 Kč.

Soud o tvrzené nemajetkové újmě postupoval dle ustanovení paragrafu 31a odst. 2 zák. č.82/1998 Sb. a hodnotil povahu trestní věci a posuzoval tak závažnost trestného činu kladeného žalobci za vinu (druh a výše trestu), délku trestního stíhání a následky způsobené trestním stíháním v osobnostní sféře stíhané osoby s tím, že současně tak přihlížel k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo, tj. předcházející okolnosti zahájeného trestního řízení, podíl poškozeného a soud dále hodnotil důvody ukončení trestního řízení. Hodnocení soudu však nevyklučuje, aby bylo přihlédnuto k jiným okolnostem provázející zahájení a zvláště pokračování v trestním stíhání, jinými slovy řečeno, že trestní řízení bylo procesně důvodně vedeno proti konkrétnímu účastníku s tím, že mezi takové okolnosti lze jistě zařadit chování obžalovaného, jímž se v průběhu trestního řízení vytváří (nové, další) důvodné pochybnosti vedoucí orgány činné v trestním řízení k pokračování v trestním stíhání, k podání obžaloby, k potřebě konat hlavní líčení a řízení ukončit rozsudkem. Soud se zabýval i okolnostmi vydání usnesení o zahájení trestního stíhání, projevující se například ve zjištění, že trestní stíhání bylo proti poškozenému zahájeno ze strany orgánů veřejné moci zjevně bezdůvodně nebo dokonce s cílem jej poškodit a to včetně okolností předcházejícími zahájení trestního stíhání, popř. provázejícími trestní stíhání poškozeného, tj. zabýval se i okolnostmi vedoucími k závěru o podílu poškozeného na tom, že proti němu bylo trestní stíhání zahájeno, popř., že proti němu bylo ve vedení trestního stíhání pokračováno, přičemž bylo v této souvislosti i hodnotit skutečnost, zda si trestní stíhání žalobce zavinil sám, např. způsobem svého života, či pohybu v určité skupině osob. Soud přitom vycházel ze zásady, že forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání nad rámec konstatování porušení práva je namístě pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat. Soud dále hodnotil zvýšený význam pro žalobce spočívající v jeho zdravotním poškození, soud nehodnotil školní prospěch dětí žalobce, neboť zadostiučinění představuje ryze osobnostní nárok žalobce,

přičemž soud výsledky obou dětí považoval za běžné a dle názoru soudu velmi dobré a soud se více vysvědčeními dětí nezabýval.

Soud tedy vycházel z prokázané skutečnosti, že žalobce požadoval nárok za dobu 8 let, protože již od trestního oznámení byl žalobce podroben výslechům a vykazoval součinnost ve vztahu k PČR, nicméně dle názoru soudu je součinnost v případě šetření jakéhokoliv trestního oznámení běžnou věcí, s takovými okolnostmi se nedá nic dělat, je právem i povinností poškozeného se obhájit včas, vůči žalobci se tak dle názoru soudu v rámci nynějšího řízení jednalo o datum 3. 7. 2008, kdy žalobci bylo doručeno trestní oznámení a řízení skončilo právní mocí konečného rozhodnutí dnem 13. 1. 2014, tj. celkem se jednalo o dobu řízení konkrétně vůči samotnému žalobci, a to 5 let 5 měsíců a 20 dnů, cca dobu 5 let a 6 měsíců (3 dny + 5 měsíců + 5 let + 13 dnů).

Soud dále vycházel z plně prokázané skutečnosti, že žalobci hrozilo uložení trestu v trvání 5 let-12, bylo prokázáno, že žalobci byl uložen trest v trvání 5 let nepodmíněně, řízení bylo zahájeno manipulativně za stran poškozené osoby s cílem vyvinout tlak na žalobce, jestliže poškozená měla problém s pojistným plněním a názorem plnění pojišťovny o nadhodnocení faktur v rámci rekonstrukce pekárny poškozené, kterou prováděl žalobce, hodnota této rekonstrukce byla vysoká, soud vzal ke svému vědomí, že žalobce poukazoval na skutečnost, že mezi žalobcem a poškozenou bylo založeno několik obchodních soudních sporů, jednalo se o ryze spory mezi osobami, tj. podnikateli, poškozená nejprve pojistné obdržené od pojišťovny společnosti žalobce vyplácela na základě provedených prací v objektu pekárny zničené po povodních, později platby zadržovala, soud vzal ke svému vědomí i argumentaci žalovaného o tom, že žalobce byl podnikatelem ve stavebnictví a měl si být vědom možných rizik, protože převážná většina soudních sporů vychází ze stavebnictví a každý podnikatel v tomto oboru tak běžně čelí obdobným věcem jako u žalobce a jestliže se jedná o dlouhodobého podnikatele v oboru, musí být dostatečně zocelen a připraven takové nepříjemnosti řešit. Soud se v této argumentaci shodnul s žalovaným, nicméně s tím názorem, že nespravedlnost v životě a v pracovní činnosti je běžnou záležitostí a každý by měl své pozice hájit již proto, aby očistil své jméno, a následně může po lživé osobě, která vše způsobila, požadovat odškodnění, toto odškodnění však nelze připsat k tíži státu, který prostřednictvím vyšetřujících orgánů plní svou povinnost, i když následně dojde k přehodnocení výstupu, v daném případě o nevině žalobce.

Soud však dle výše uvedených právních názorů považoval za přiměřenou peněžní formu odškodnění žalobce a to s ohledem na názor soudu, že orgány činné ve fázi vyšetřování měly být schopné odhalit manipulaci poškozené oznamovatelky, soud však stanovil základní částku a to 15.000 Kč za rok včetně moderace ve výši 50% za první dva roky a považoval tuto částku za přiměřenou vzhledem i k judikatuře a za délku 5 let a 6 měsíčně učinil výpočet 67.500 Kč. Soud následně nezohlednil původní uložení trestu na 5 let, proto základní částku nevynásobil, protože byl názoru, že žalobce naopak měl dostatečný prostor jednoduše obhájit své tvrzení, že práce zhotovil a tyto práce odpovídaly jím provedenému vyúčtování, nicméně hodnocení stavu účetních dokladů žalobce nebylo v kompetenci tohoto soudu. Soud neměl důvod zatěžovat řízení kontrolou trestního spisu, jak z opatrnosti navrhoval žalovaný, jestliže se jednalo o zhodnocení formy a výše odškodnění.

Soud dále postupoval s odkazem dle ust. § 26 zák. o odškodnění a hodnotil prokázání příčinné souvislosti žalobcem tvrzeného hlediska o významu předmětu řízení s poukázáním na poškození jeho podnikatelských aktivit, poškození zdraví v rozhodné době.

Soud se vrátil ke zjištěním v důkazním řízení provedených dokument o tom, že žalobci byla přiznána částečná invalidita v 12/2008 a po ukončení trestního řízení invalidita 3. stupně. Soud z lékařských zpráv vzal za prokázané, že žalobce trpěl onemocněními od 09/2009, nicméně ošetřující lékař zjistil obezitu žalobce a byla diagnostikována psychiatrická porucha a to tzv. "syndromu přizpůsobení se". Soud měl a to nejen z jiného řízení ze strany uznávaného znalce v lékařské obci za prokázano, že v současné době se změnil pohled psychiatrických lékařů na tento syndrom a jeho diagnostiku, protože se musí jednat o dlouhotrvající absolutní stres v rámci např. válečného stavu, nebo v případě přírodních živlů za situace nezvratného umírání osob a tedy přímého ohrožení života a bylo na odborných seminářích lékařské obce konstatováno, že v minulosti se jednalo o často takto stanovenou diagnózu s důsledkem zneužití např. k získání příspěvků v rámci invalidity, soud však nehovořil o tom, že tato skutečnost nastala přímo u žalobce, protože přezkum této věci náleží pouze příslušné správě sociálního zabezpečení, nicméně takový argument s odkazem na tuto diagnózu nelze dle názoru soudu považovat za úspěšné prokázání příčinné souvislosti invalidity a trestního řízení.

Soud poté hodnotil poškození žalobce v rámci jeho podnikatelských aktivit a zjistil diskrepanci v tvrzení obou účastníků řízení, kdy žalobce tvrdil, že trestní řízení v podstatě ukončilo jeho podnikatelské aktivity, nicméně žalovaný prokázal, že žalobce měl příjmy v roce 2010 ve výši [REDAKCE] Kč měsíčně a v roce 2012 příjmy ve výši [REDAKCE] Kč měsíčně. Nicméně z listin označených a předložených v rámci koncentrace řízení soud nezjistil poškození žalobce, neboť bylo v jeho zájmu buď jednat v rámci presumpce nevinny anebo jednat v zájmu společnosti a tedy společnost opustit, dle názoru soudu nelze potom takovou argumentaci využívat v rámci nároku na poškození. Soud byl názoru, a přisvědčil argumentaci žalovaného, že v této oblasti měl žalobce požadovat případně materiální újmu, nicméně soud byl názoru, že žalobce si tuto oblast v rámci svého podnikání ošetřil a to i ve vztahu k invaliditě, bylo proto irrelevantní na tuto skutečnost v rámci žaloby poukazovat.

Soud prodloužil koncentraci řízení u předložení důkazů, když uložil žalobci doložení výpisů svých neschopenek od roku 2006 do ukončení trestního řízení od jeho zdravotní pojišťovny. Žalobce navrhnul znalce k prokázání příčinné souvislosti poškození zdraví žalobce a trestního stíhání, soud byl názoru, že by přivolání znalce bylo nadbytečné a neekonomické, taktéž peněžně zatěžující žalobce.

Soud nehodnotil další tvrzení žalobce o odstavení na tzv. druhou kolej u společnosti [REDAKCE] protože při jednání dne 24. 10. 2016 byla vyslovena koncentrace řízení a žalobci byla tato koncentrace řízení prodloužena pouze o ohledně důkazů v rámci příčinné souvislosti s jeho zdravotním stavem a proto i nově označené důkazy dle dokumentu č. 235 spisu a Doplnění odůvodnění odvolání žalovaného ze dne 10. 2. 2012 a dále usnesení VS v Praze ze dne 2. 8. 2012 pod sp. zn. [REDAKCE] taktéž přípis z 3. 10. 2012 o rozvrhu práce KS v Praze do důkazního řízení v rámci této otázky nepřipustil.

Soud proto nepřipustil rozšířené tvrzení žalobce o tom, že začal kouřit a došlo ke ztížení výchovy a vztahů s dcerou B [REDAKCE]. Soud byl i názoru, že pokud v rozhodné době byly děti nižšího věku, jejich návrh na svědeckou výpověď zcela tristní a irrelevantní. Soud proto taktéž s odkazem na vyhlášenou koncentraci nepřipustil výslech svědku navržených žalobcem a to: syna J [REDAKCE] J [REDAKCE] dcery B [REDAKCE] J [REDAKCE] a přítelkyně žalobce I [REDAKCE] S [REDAKCE].

Soud nicméně pokračoval v rozhodování otázky zdravotního postižení žalobce dále a vycházel z výstupu žalobce a pokračoval v důkazním řízení a v následném pokračování provedení listinných důkazů předložených žalobcem dle výslovné výzvy soudu takto:

Soud z lékařské zprávy ze dne 8. 11. 2016 z endokrinologického zjistil, že žalobce váží [REDAKCE] kg při výšce [REDAKCE] sm, BMI bylo uvedeno [REDAKCE] neuspokojivý stav byl dle názoru lékaře způsoben z hlediska diagnóz [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] žalobci byla podána antibiotika a bylo zde uvedeno dle sdělení žalobce s přisvědčením lékaře, že probíhají trestní soudy. Soud z přehledu České zprávy sociálního zabezpečení zjistil, že žalobce byl na nemocenské opakovaně ve zde uvedených termínech od 31. 8. 2007 do 30. 8. 2008, od 3. 4. 2009 do 31. 12. 2010 a od 7. 5. 2012 do 12. 11. 2015. Soud z lékařské zprávy ze dne 10. 11. 2016 zjistil, že psychiatr pouze uvedl, že žalobce je léčen 3 roky na inzulinu, trpí [REDAKCE], pacient je medikován. Soud též vzal ke svému vědomí názory z internetu předložené žalovaným ohledně [REDAKCE] nicméně soud vycházel z odborných názorů lékařské obce dostupných na internetu a v odborné literatuře a pouze stručně tímto sděluje a má tak za prokázané, že [REDAKCE] [REDAKCE] cukrovkou, srdce, samozřejmě v případě deprese anebo v případě užívání léků, zejména též v oblasti psychiatrie. Soud vzal ke svému vědomí další uveřejněné články předložené žalovaným: Jak může cukrovka ovlivnit sexuální život, sex a cukrovka, Reakce na těžký stres a poruchy přizpůsobení, Poruchy duševní a poruchy chování.

Soud vzal dle výše uvedeného, že žalobce neprokázal příčinnou souvislost s trestním řízením, neboť každé soudní řízení, pokud jej účastník řízení vnímá jako nespravedlivé, je stresovou záležitostí a na jakékoliv onemocnění jakýkoliv stres výrazně dopadá, nicméně taková osoba je běžně ve stresu již s odkazem na nepříjemná onemocnění, způsobená v daném případě především obezitou, která vedla k onemocnění cukrovkou [REDAKCE] dle názoru soudu proto nelze zcela založit příčinnou souvislost s odkazem na onemocnění žalobce a samotné trestní řízení. Soud má navíc v jiném řízení z výslechu erudovaného znalce z oboru psychiatrie za plně prokázané, že syndrom poruchy přizpůsobení se byl vyvinut v USA za účelem řešení situace navrátilců a to vojáku z bojových operací z Vietnamu, a proto jej lze správně aplikovat pouze ve vysoce zátěžových situacích, jedná se o přímé ohrožení života ve válečném stavu, nebo v případě napadení jinou osobou, v případě ztráty např. končetiny, nikoliv, jak bylo běžně diagnostikováno zdejšími psychiatry a tak ve výsledku docházelo k značnému a plošnému zneužití této diagnózy; postraumatický stres se obdobou syndromu přizpůsobení se nastává v případě úmrtí blízkého člena rodiny, při znásilnění apod., v takové situaci žalobce rozhodně sw v rámci trestního řízení nenacházel.

Soud v závěrečném právním názoru vyhověl požadavku žalobce pouze v částce 67.500 Kč, kterou považoval za přiměřenou formu odškodnění vzhledem ke specifikaci případu a k judikatuře.

Soud o nákladech řízení rozhodl s odkazem na skutečnost, že úspěch žalobce byl minimální, a proto dle ust. § 142 o. s. ř. a s dalším odkazem dle ust. § 151 odst. 3 o. s. ř. žalovanému přiznal 3x 300 Kč za vyjádření a 2x účast na soudním jednání ve věci, celkem tak částku 900 Kč, soud i zohlednil nepřiměřený nárok žalobce uplatněný touto žalobou, ačkoliv existuje dostupná judikatura ohledně úspěšnosti nároku na odškodnění.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí a to k Městskému soud v Praze se zasláním tohoto odvolání na adresu níže podepsaného soudu.

Rozsudek je vykonatelný marným uplynutím lhůty ke splnění povinnosti žalovaného dle výroku tohoto rozhodnutí. Není-li v rozsudku uložena povinnost k plnění, je rozsudek vykonatelný, jakmile nabyt právní moci.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, může oprávněný proti povinnému navrhnout soudní výkon rozhodnutí či soudní exekuci.

V případě platného odvolání nelze právní moc účinně vyznačit do skončení řízení o odvolání. Pokud odvolatel vzal odvolání zpět, právní moc nastane, jako kdyby k podání odvolání nedošlo, a rozsudek je též současně vykonatelný.

Při opětujícím plnění v budoucnu splatných splátek, je třeba tyto plnit, jakmile se podle rozsudku stanou splatnými a to s odkazem na ust. § 160 odst. 2 o. s. ř.

Nestanoví-li zákon jinak, je výrok pravomocného rozsudku závazný jen pro účastníky řízení. V rozsahu, v jakém je výrok pravomocného rozsudku závazný pro účastníky řízení a popřípadě pro jiné osoby, je závazný též pro všechny orgány.

V Praze dne 26. ledna 2017

JUDr. Eva H o d a ě o v á, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Adéla Červinková

U S N E S E N Í

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl asistentkou soudce Mgr. Dominikou Nogovou v právní věci žalobce: J. J. nar. bytem zastoupeného JUDr. Davidem Černým, advokátem se sídlem Praha 8, Nad Šutkou 1811/12, proti žalované: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, se sídlem Praha 2, Rašínovo nábřeží 42, o zaplacení 12.000.000,- Kč s příslušenstvím, o opravě Rozsudku ze dne 26. 1. 2017, č. j. 29 C 26/2015-296,

takto:

Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26. 1. 2017, č. j. 29 C 26/2015-296, se opravuje tak, že označení žalovaného v záhlaví tohoto rozsudku zní: „Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, se sídlem Praha 2, Rašínovo nábřeží 42.“

Odůvodnění:

V předmětné věci bylo rozhodnuto rozsudkem ze dne 26. 1. 2017, č. j. 29 C 26/2015-296, kdy v záhlaví tohoto rozsudku byla nesprávně označena žalovaná jako Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových.

Podle ust. § 164 o.s.ř. předseda senátu opraví v rozsudku kdykoliv i bez návrhu chyby v psaní a v počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí nebo není-li možné provést opravu ve stejnopisech rozhodnutí, vydá o tom opravné usnesení, které doručí účastníkům; jde-li o opravu výroku rozhodnutí, může odložit vykonatelnost rozsudku na dobu, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.

Vzhledem k tomu, že při vyhotovení došlo ke zjevné písařské chybě, opravil soud rozsudek tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.
Proti tomuto usnesení lze podat námitky, a to do 15 dnů od jeho doručení.

V Praze dne 7. února 2017

Mgr. Dominika Nogová, v.r.
asistentka soudkyně

Za správnost vyhotovení: Červinková Adéla